

מסכת מעילה

פרק ו

א. השליח שעשה שליחותו, בעל הבית מעל. לא עשה שליחותו, השליח מעל. כיצד. אומר לו, תן בשר לאורחים ונתן להם כבוד, כבוד ונתן להם בשר, השליח מעל. אומר לו, תן להם חתיכה חתיכה, והוא אומר טלו שתיים שתיים, והם נטלו שלש שלש, כלן מעלו. אומר לו, הביא לי מן החלון או מגלסקמא, והביא לו, אף על פי שאמר בעל הבית לא היה בלבי אלא מנה והביא מנה, בעל הבית מעל. אבל אם אומר לו, הביא לי מן החלון והביא לו מגלסקמא, או מן גלסקמא והביא לו מן החלון, השליח מעל:

ב. שלח ביד חרש, שוטה, וקטן, אם עשו שליחותו, בעל הבית מעל. לא עשו שליחותו, הסגנוני מעל. שלח ביד פקח, ונזכר עד שלא הגיע אצל הסגנוני, הסגנוני מעל כשיוציא. כיצד יעשה. נוטל פרוטה או כלי ויאמר, פרוטה של הקדוש בכל מקום שהיא, מחללת על זה, שההקדוש נפדה בכסף ובשנה כסף:

ג. נתן לו פְּרוּטָה, אָמַר לוֹ, הֲבֵיא לִי בְּחֻצָּה גִּירוֹת וּבְחֻצָּה פְּתִילוֹת, הֲלֹךְ וְהֵבִיא לוֹ בְּכֶלֶה גִּירוֹת אוֹ בְּכֶלֶה פְּתִילוֹת, אוֹ שְׁאֹמֵר לוֹ, הֲבֵיא לִי בְּכֶלֶה גִּירוֹת אוֹ בְּכֶלֶה פְּתִילוֹת, הֲלֹךְ וְהֵבִיא לוֹ בְּחֻצָּה גִּירוֹת וּבְחֻצָּה פְּתִילוֹת, שְׁנִיָּהֶם לֹא מָעָלוּ. אָבֵל אִם אָמַר לוֹ, הֲבֵיא לִי בְּחֻצָּה גִּירוֹת מִמָּקוֹם פְּלוֹנִי וּבְחֻצָּה פְּתִילוֹת מִמָּקוֹם פְּלוֹנִי, וְהֲלֹךְ וְהֵבִיא לוֹ גִּירוֹת מִבֵּית פְּתִילוֹת וּפְתִילוֹת מִבֵּית גִּירוֹת, הִשְׁלִיחַ מָעַל:

ד. נתן לו שְׁמֵי פְּרוּטוֹת, אָמַר לוֹ, הֲבֵיא לִי אֶתְרוּג, וְהֲלֹךְ וְהֵבִיא לוֹ בְּפְרוּטָה אֶתְרוּג וּבְפְרוּטָה רִמּוֹן, שְׁנִיָּהֶם מָעָלוּ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, בַּעַל הַבַּיִת לֹא מָעַל, שֶׁהוּא אוֹמֵר לוֹ, אֶתְרוּג גָּדוֹל הֵייתִי מִבִּקֹּשׁ וְהֵבֵאתָ לִי קֶטַן וָרַע. נתן לו דִּינָר זָהָב, אָמַר לוֹ הֲבֵיא לִי חֲלוּק, וְהֲלֹךְ וְהֵבִיא לוֹ בְּשִׁלְשָׁה חֲלוּק וּבְשִׁלְשָׁה טָלִית, שְׁנִיָּהֶם מָעָלוּ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, בַּעַל הַבַּיִת לֹא מָעַל, שֶׁהוּא אוֹמֵר לוֹ, חֲלוּק גָּדוֹל הֵייתִי מִבִּקֹּשׁ וְהֵבֵאתָ לִי קֶטַן וָרַע:

ה. הַמִּפְקִיד מַעוֹת אֵצֶל הַשְּׁלֶחָנִי, אִם צְרוּרִין, לֹא יִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם. לְפִיכָךְ, אִם הוֹצִיא, מָעַל. אִם מִתְּרִים, יִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶן. לְפִיכָךְ, אִם הוֹצִיא, לֹא מָעַל. אֵצֶל בַּעַל הַבַּיִת, בֵּין כֶּךָ וּבֵין כֶּךָ, לֹא יִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם. לְפִיכָךְ, אִם הוֹצִיא, מָעַל. הַחֲנֻנִי כַּבַּעַל הַבַּיִת, דִּבְרֵי רַבִּי מֵאִיר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, כְּשִׁלְחָנִי:

ו. פְּרוּטָה שֶׁל הַקֹּדֶשׁ שֶׁנִּפְלָה לְתוֹךְ הַכִּיס, אוֹ שְׁאֶמֶר, פְּרוּטָה בְּכִיס
זֶה הַקֹּדֶשׁ, כִּיּוֹן שֶׁהוּצִיא אֶת הָרֹאשׁוֹנָה, מֵעַל, דְּבָרֵי רַבִּי עֲקִיבָא.
וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, עַד שִׁיוּצִיא אֶת כָּל הַכִּיס. מוֹדָה רַבִּי עֲקִיבָא
בְּאוֹמֵר פְּרוּטָה מִן הַכִּיס זֶה הַקֹּדֶשׁ, שֶׁהוּא מוּצִיא וְהוֹלֵךְ עַד שִׁיוּצִיא
אֶת כָּל הַכִּיס: